

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ
Αθήναι, 30-7-2015

Αριθμός ατομικής γνωμοδότησεως 188/2015

Αριθμός πρωτοκόλλου εγγράφου ερωτήματος: Γ31/Π/104/2668/2015 Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. / διευθύνσεως προμηθειών.

Περίληψη ερωτήματος: Αν κατ' εφαρμογήν της διατάξεως του πρώτου εδ. (εδαφίου) π. (παραγράφου) 9 άρ. (άρθρου) 6 ν. (νόμου) 3586/2007 πρέπει:

A. Να συμμετέχουν αναλογικώς εις την ασφάλιση:

A.1. Των ακινήτων του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. οι συστεγαζόμενοι σε αυτά φορείς (Δ.Υ.Πε., Ε.Ο.Π.Υ.Υ., Κ.Ε.Α.Ο., Ο.Α.Ε.Ε.).

A.2. Του εξοπλισμού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. το Κ.Ε.Α.Ο., ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και οι Δ.Υ.Πε..

B. Να ασφαλισθή ο - μεγάλης οικονομικής αξίας (ευρώ 4,5 εκατ. περίπου) - παραχωρηθείς προς χρήση στις Δ.Υ.Πε. ιατροτεχνολογικός εξοπλισμός του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ..

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

I.A. Εις το άνωθι έγγραφον εκτίθενται τα εξής: Η Υπηρεσία προετοιμάζει νέον διαγωνισμό για την ασφάλιση των περιουσιακών στοιχείων (ακινήτων και εξοπλισμού) του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά τις διατάξεις του ν. 3586/2007. Στο στάδιο της συντάξεως των τεχνικών προδιαγραφών οι εμπειρογνώμονες του νέου διαγωνισμού συνέταξαν το κείμενο των τεχνικών προδιαγραφών συμφώνως προς το οποίον:

1) Οσον αφορά στις διοικητικές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. στον διαγωνισμό για την παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών συμπεριλαμβάνονται α) η ασφάλιση των ιδιοκτητών ακινήτων και β) ο εξοπλισμός του συνόλου των κτισμάτων (ιδιοκτητών & μισθωμένων).

2) Οσον αφορά στις τέως υγειονομικές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., στον διαγωνισμό για την παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών συμπεριλαμβάνεται η ασφάλιση του εξοπλισμού που χρησιμοποιούν όσες υγειονομικές υπηρεσίες α) συστεγάζονται με διοικητικές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. σε μισθωμένα κτίρια, β) συστεγάζονται με

διοικητικές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. σε κτίρια ιδιοκτησίας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και γ) στεγάζονται αυτοτελώς σε κτίσματα ιδιοκτησίας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. με μοναδική εξαίρεση τον εξοπλισμό των νοσοκομείων. Στις ως άνω 2β και 2γ περιπτώσεις, επειδή πρόκειται για κτίσματα ιδιοκτησίας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., στην παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών έχει συμπεριληφθεί στον διαγωνισμό τόσο ο εξοπλισμός όσο και η ασφάλιση των συγκεκριμένων ακινήτων. Αντιθέτως έχει εξαιρεθεί από τον συγκεκριμένο διαγωνισμό ο εξοπλισμός ο οποίος χρησιμοποιείται α) σε μισθωμένα κτίρια στα οποία στεγάζονται αποκλειστικώς τέως υγειονομικές υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και β) από τα αυτοτελώς στεγαζόμενα σε κτίσματα ιδιοκτησίας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ.. Στην ισχύουσα σύμβαση καλύπτονται ασφαλιστικώς όλα τα ιδιόκτητα ακίνητα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. καθώς και ο ευρισκόμενος στο σύνολο των κτισμάτων (ιδιοκτήτων και μισθωμένων) εξοπλισμός (συμπεριλαμβανομένου και του ιατροτεχνολογικού). Τα ασφάλιστρα επιμερίζονται στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. συμφώνως προς αποφάσεις Δ.Σ. και σχετικών πίνακα συνταχθέντα αρμοδίως. Στον προηγούμενο διαγωνισμό είχε συνταχθή αρμοδίως πίνακας με τον ανήκοντα στα τέως νοσοκομεία και στις τέως μονάδες υγείας του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό μεγάλης οικονομικής αξίας (11.619.471,00 ευρώ). Η κυριότητα του εξοπλισμού των νοσοκομείων ανήκει πλέον στο υπουργείο υγείας κατ'άρ. 32 ν. 3918/2011 (ΦΕΚ Α' 31), ενώ η κυριότητα του εξοπλισμού των τέως μονάδων υγείας παραμένει στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.. Η ασφάλιση του κατά χρήση ανήκοντος στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού έγινε συμφώνως προς έγγραφον του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. στο οποίον παρατίθεται πίναξ των προς ασφάλισιν μηχανημάτων.

Ι.Β. Κατ'άρ. 21 π. 6 ν. 4238/2014 τα ακίνητα του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, στα οποία στεγάζονται ή συστεγάζονται υγειονομικές υπηρεσίες, μονάδες υγείας, το κέντρο διάγνωσης ιατρικής της εργασίας και λοιπές υπηρεσίες υγείας του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ καθώς και ο μηχανολογικός, μηχανογραφικός και λοιπός εξοπλισμός, ο οποίος χρησιμοποιείται για την οργάνωση και παροχή των υπηρεσιών υγείας, από την ολοκλήρωση της ένταξης των μονάδων, παραχωρούνται προς χρήση άνευ ανταλλάγματος στις οικείες Δ.Υ.Πε., στις οποίες κατανομούνται οι μονάδες υγείας και το κέντρο διάγνωσης ιατρικής της εργασίας, οι οποίες αναλαμβάνουν κατά αναλογία της χρήσης την υποχρέωση της πληρωμής των αναλογούντων φόρων, τελών, λογαριασμών κοινής ωφελείας, εξόδων συντήρησης καθώς και των αναλογούντων εξόδων για τυχόν απαιτούμενη λειτουργική αναβάθμιση.

Ι.Γ. Μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθή διαπιστωτική πράξη σύμφωνα με την οποία ο ιατροτεχνολογικός εξοπλισμός να περιέρχεται κατά κυριότητα στις υγειονομικές μονάδες του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. που εντάσσονται στις Δ.Υ.Πε., ενώ το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά το τελευταίο τρίμηνο του 2014 είχε καταθέσει πρόταση νομοθετικής ρυθμίσεως μεταξύ άλλων και θεμάτων παραχωρήσεως ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού κατά κυριότητα στις Δ.Υ.Πε. η οποία δεν προχώρησε.

ΙΔ. Κατόπιν των ανωτέρω η Υπηρεσία 1) θεωρεί ότι πρέπει να διερευνηθή κατά πόσον υφίσταται θεσμικό πλαίσιο που να δικαιολογή την μετακίνηση του κόστους ασφαλίσεως σε άλλους φορείς και 2) θέτει τα εν αρχή της παρούσης ερωτήματα.

II. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

II.A. Αστικός Κώδιξ - Α.Κ. - (π.δ. 456/1984, Α' 164): Αρ. 948. Ακίνητα πράγματα είναι το έδαφος και τα συσισιατικά του μέρη. Κινητά είναι όσα δεν είναι ακίνητα. Αρ. 953. Συστατικό μέρος πράγματος που δεν μπορεί αποχωρισθεί από το κύριο πράγμα χωρίς βλάβη αυτού του ιδίου ή του κυρίου πράγματος ή χωρίς αλλοίωση της ουσίας ή του προορισμού τους δεν μπορεί είναι χωριστά αντικείμενο κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος. Αρ. 954. Συστατικά του ακινήτου με την έννοια του προηγούμενου άρθρου είναι και 1) τα πράγματα που έχουν συνδεθεί σταθερά με το έδαφος, 2) τα προϊόντα του ακινήτου εφ' όσον συνεχόνται με το έδαφος, 3) το νερό κάτω από το έδαφος και η πηγή, 4) οι σπόροι μόλις σπαρθούν και τα φυτά μόλις φυτευτούν. Συστατικά του οικοδομήματος είναι όλα τα κινητά που χρησιμοποιήθηκαν για την ανέγερσή του ή συναρμόσθηκαν σε αυτό. Αρ. 955. Πράγματα που έχουν συνδεθή με το έδαφος για παροδικό μόνο σκοπό δεν θεωρούνται συστατικά του ακινήτου. Κινητά πράγματα προσαρμοσμένα στο οικοδόμημα για παροδικό μόνο σκοπό δεν θεωρούνται συστατικά του οικοδομήματος.

II.B. Ν. 2496/1997 (Α' 87): Αρ. 1 («έννοια και στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης»). 1. Με την ασφαλιστική σύμβαση η ασφαλιστική επιχείρηση (ασφαλιστής) αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει, έναντι ασφαλίστρου, στον αντισυμβαλλόμενο της (λήπτη της ασφάλισης) ή σε τρίτον, παροχή (ασφάλισμα) σε χρήμα ή, εφόσον υπάρχει ειδική συμφωνία, άλλη παροχή σε είδος, όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωσή του (ασφαλιστική περίπτωση). 2. Η ασφαλιστική σύμβαση περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία των συμβαλλομένων και του δικαιούχου του ασφαλίσματος, αν αυτός είναι διαφορετικό πρόσωπο, τη διάρκεια της ασφαλιστικής κάλυψης, το πρόσωπο ή το αντικείμενο και τη χρηματική αξία του ή την περιουσία που απειλούνται ή σχετίζονται

με την επέλευση του κινδύνου, το είδος των κινδύνων (ασφαλιστικοί κίνδυνοι), το τυχόν ανώτατο όριο ευθύνης του ασφαλιστή (ασφαλιστικό ποσό), τις τυχόν εξαιρέσεις κάλυψης, το ασφάλιστρο και το εφαρμοστέο δίκαιο, αν αυτό δεν είναι το ελληνικό. Αρ. 2 («ασφαλιστήριο»). 1. Η ασφαλιστική σύμβαση αποδεικνύεται με έγγραφο που εκδίδεται από τον ασφαλιστή. Η με μηχανικό μέσο αποτύπωση της υπογραφής του ασφαλιστή αρκεί. Το ασφαλιστήριο μπορεί να εκδοθεί και σε διαταγή ή στον κομιστή. 2. Ο ασφαλιστής υποχρεούται να παραδώσει στον λήπτη της ασφάλισης ασφαλιστήριο ή, αν έχει συμφωνήσει προσωρινή κάλυψη, έγγραφο προσωρινής κάλυψης. Αρ. 6 («καταβολή του ασφαλίστρου»). 1. Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται να καταβάλει τα ασφάλιστρα σε μετρητά, είτε εφ' άπαξ είτε με τμηματικές καταβολές. Η ασφαλιστική κάλυψη δεν αρχίζει πριν την καταβολή του εφ' άπαξ ασφαλίστρου ή της πρώτης δόσης της τμηματικής καταβολής, εκτός αν προκύπτει διαφορετικά από την ασφαλιστική σύμβαση ή από τις περιστάσεις. 2. Η καθυστέρηση της καταβολής ληξιπρόθεσμης δόσης ασφαλίστρου δίνει το δικαίωμα στον ασφαλιστή να καταγγείλει τη σύμβαση. Η καταγγελία γίνεται με γραπτή δήλωση στον λήπτη της ασφάλισης, στην οποία γνωστοποιείται ότι η περαιτέρω καθυστέρηση καταβολής ασφαλίστρου θα επιφέρει, μετά πάροδο ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση της δήλωσης, τη λύση της σύμβασης.

II.Γ. Ν. 3586/2007 (Α 151) : Αρ. 1 («γενικές διατάξεις»). Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται όλοι οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας που λειτουργούν με τη μορφή Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. καθώς και κάθε άλλος φορέας ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής που χορηγεί περιοδικές παροχές υπό τύπον κυρίων και επικουρικών συντάξεων, βοηθημάτων ή μερισμάτων ή παροχές ασθένειας, εφόσον καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος. Αρ. 6 παρ. 9. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τα ακίνητα των Φ.Κ.Α. ασφαλιζονται υποχρεωτικώς σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις παροχής υπηρεσιών.

II.Δ. Μεταξύ των προς συναγωγήν του νοήματος του νόμου χρησίμων στοιχείων πρώτην θέσιν κατέχει το κείμενον αυτού. Κατά τεκμήριον ο νομοθέτης εννοεί και θέλει εκείνο ακριβώς το οποίον εκφράζει δια των λέξεων της σχετικής διατάξεως. Ως εκ τούτου πρέπει πάσα ερμηνεία να εκκινή από το γράμμα του νόμου (γραμματική ερμηνεία). Κατά κανόνα αι χρησιμοποιούμενοι λέξεις λαμβάνονται κατά την συνήθη γλωσσικήν αυτών σημασίαν. Οσάκις αι εις διάταξιν τινα απαντώσαι λέξεις και εκφράσεις δεν επιδέχονται αμφιβολίας ως προς την σημασίαν αυτών, η εις ταύτας

βιδομένη συνήθης ερμηνεία απαιτείται να ανταποκρίνεται και εις την νομικήν τοιαύτην. Αλλά και εις τας περιπτώσεις έτι ταύτας απαιτείται να ελεγχθή αν η τοιαύτη σημασία των λέξεων αποδίδη την αληθή της διατάξεως έννοιαν. Πολλώ μάλλον δεν αρκεί η γραμματική ερμηνεία προς συναγωγήν ασφαλούς συμπεράσματος οσάκις ο νομοθέτης εξεφράσθη ασαφώς ή μετεχειρίσθη εσφαλμένην διατύπωσιν ή έκαμε χρήσιν λέξεων από τας οποίας προκύπτουν πολλαί σημασίαι μεταξύ των οποίων, ως ευνόητον, μία μόνον δέον να ισχύση (π.χ. η λέξις περιουσία δύναται να νοηθή ως η μετά χρεών ή η άνευ χρεών τοιαύτη). Εις τας περιπτώσεις ταύτας δικαιολογείται η προσφυγή εις την συστηματικήν ή λογικήν ερμηνείαν. Περαιτέρω η στενή ερμηνεία δέχεται τον εφαρμοστέον κανόνα κατά το γράμμα αυτού χωρίς ούτε να τον επεκτείνη αλλά ούτε και να τον περιορίζη κατ' έκτασιν, ως συμβαίνει επί της συστατικής ερμηνείας (Σημαντήρας «γενικαί αρχαί του αστικού δικαίου» έκδοσις δευτέρα, ημίτομος Α', παράπλ. αριθμοί 160, 173,175).

II.E. Ακίνητα πράγματα είναι (κατ' Α.Κ. άρ. 948 εδ. 1) το έδαφος και τα συστατικά του μέρη. Ο νόμος ορίζει επομένως την έννοιαν του ακινήτου, ενώ κινητό είναι το πράγμα που δεν είναι ακίνητο (Α.Κ. 948 εδ. 2). Σε αντίθεση με το προϊσχύσαν δίκαιο δεν αποτελεί κριτήριο για την διάκριση η φυσική ικανότης του πράγματος να μετακινηθή (αυτοδυνάμως ή με ξένη δύναμη) από σημείου σε σημείο του χώρου. Αποκλειστικό κριτήριο για την έννοια του ακινήτου είναι να δύναται να χαρακτηρισθή ένα πράγμα ως τμήμα του εδάφους ή συστατικό του μέρος κατ' Α.Κ. 953, 954. Ως ακίνητο δεν νοείται ολόκληρο το γήινο έδαφος ως σύνολον, αλλά κάθε τμήμα του το οποίο οριοθετήθηκε είτε από τη βούληση του κυρίου είτε από τον νόμο. Τμήμα του εδάφους χωρίς τέτοια οριοθέτηση δεν αποτελεί καν πράγμα, διότι δεν είναι νομικώς αυθύπαρκτο και δεν μπορεί να αποτελέση αντικείμενο συναλλαγών [Δημάκου εις Γεωργιάδη – Σταθοπούλου Α.Κ. / εμπράγματο άρ. 948 – 949 αριθμ. 10 με παραπομπάς εις την θεωρίαν]. Συστατικά του εδάφους είναι οι ηρτημένοι καρποί μέχρι τον αποχωρισμό τους, το πηγάδι και το νερό που βρίσκεται σε αγρόκτημα, η εγκατάσταση ηλεκτρικού φωτισμού στο λιμάνι, ο φανοστάτης της προκυμαίας [Δημάκου όπ. ανωτ. αριθμ. 12 όπου και παραπομπαί εις την νομολογίαν].

II.ΣΤ. Η ασφαλιστική σύμβασις είναι σύμβασις αμφοτεροβαρής η οποία κατá κύριον λόγον 1) υποχρεώνει τον ασφαλιστή να φέρη τον δια της συμβάσεως ή εκ του νόμου αναληφθέντα κίνδυνο και 2) το ενεργούν την ασφάλιση πρόσωπο να πληρώνη το ασφάλιστρο. Στην ασφαλιστική (ενοχική) σύμβαση - που είναι διμερής δικαιοπραξία - λαμβάνουν μέρος ο ασφαλιστής και το ενεργούν την ασφάλιση πρόσωπο. Ασφαλιστής π.χ. ημπορεί να είναι ανώνυμη εταιρεία ή αλληλασφαλιστικός

συνεταιρισμός. Αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστού είναι το ενεργούν την ασφάλιση πρόσωπο το οποίον ονομάζεται και αντισυμβαλλόμενος και ημπορεί να ονομασθεί λήπτης της ασφαλίσεως. Ο τελευταίος όρος, τον οποίον εδέχθη ο νομοθέτης του ν. 2496/1997, εναλλάσσεται με τον όρον «ενεργούν την ασφάλιση πρόσωπο», αφού αυτοί σημαίνουν περίπου το ίδιο πράγμα. Το άρ. 1 (π. 2) ν. 2496/1997 καθορίζει το ελάχιστο περιεχόμενο της ασφαλιστικής συμβάσεως. Δεδομένου ότι η ασφαλιστική σύμβασις ημπορεί να συναφθή και προφορικώς, είναι δυνατόν αυτή τουλάχιστον να μη περιλαμβάνη όλα τα στοιχεία που απαριθμεί η ως άνω ρύθμισις. Το ασφαλιστήριο είναι αποδεικτικόν έγγραφο, γιατί το έγγραφο δεν ανήκει στην ουσία της ασφαλίσεως. Αυτή την άποψη ενστερνίζεται ο ν. 2496/1997 στο άρ. 2 (π. 1 εδ. α). Η πιο σπουδαία υποχρέωσις του ενεργούντος την ασφάλιση είναι η υποχρέωσις καταβολής του ασφαλίστρου αν πρόκειται για συμβατική ασφάλιση. Το καθήκον πληρωμής του ασφαλίστρου είναι αμιγώς νομική υποχρέωσις και όχι ασφαλιστικό βάρος. Στη χερσαία ασφάλιση συνήθως το ασφαλιστρο είναι παροχή περιοδική. Το ασφαλιστρο ορίζεται ως το τίμημα που καταβάλλεται από το ενεργούν την ασφάλιση πρόσωπο (λήπτη της ασφαλίσεως) σε μετρητά - εφ' άπαξ ή τμηματικώς (Α.Π. 964/2003: «νόμος») - για την ανάληψη του κινδύνου εκ μέρους του ασφαλιστή (περί τούτων Β. Κιάντος «ασφαλιστικό δίκαιο» ογδόη έκδοσις σελ. 9,11,77,103).

II.Z. Το κράτος και ιδίως η δημοσία διοίκησις δεν έχουν «αυτόνομα» δικαιώματα αλλά μόνον εξουσίαις προς ωρισμένον σκοπόν, ήτοι τελολογικώς καθωρισμένες ικανότητες καλούμενες «αρμοδιότητες» (Δαγτόγλου «γενικό διοικητικό δίκαιο» 4^η αναθεωρημένη έκδοσις, εκδόσις. Αν. Σάκκουλα σελ. 450 - 452). Αρμοδιότης εις το πλαίσιο της οργανώσεως της δημόσιας διοικήσεως είναι - κατά τους οργανωτικούς κανόναις δικαίου - η υποχρέωσις και το δικαίωμα διοικητικού οργάνου να προβαίνη (με αποκλειστικότητα, καθ' ωρισμένον τρόπον και τύπον) εις ωρισμένες ενέργειαις που παράγουσιν έννομα αποτελέσματα αναφερόμενα στο κράτος ή σε δημόσιον οργανισμόν. Η αρμοδιότης ορίζεται συνήθως ως εξουσία, ικανότης ή δικαίωμα. Οι όροι αυτοί δεν τονίζουν τον διπλόν (περιοριστικόν και συγχρόνως εξουσιοδοτικόν) χαρακτήρα της αρμοδιότητος ως δικαιώματος και υποχρεώσεως [περί του ότι αι εν γένει δραστηριότητες - επεμβάσεις - του κράτους θεωρούμεναι ως σύνολον αλλά και αι (αποτελούσαι κατηγορίαν αυτών) διοικητικαί επεμβάσεις του κράτους και αι διοικητικαί αρμοδιότητες της δημοσίας διοικήσεως αποτελούν καθήκοντα του κράτους και της δημοσίας διοικήσεως ορ. Μιχ. Δένδιαν εις «διοικητικόν δίκαιον» τόμ. Α' σ. 41, 42, 47, 55]. Επειδή η αρμοδιότης χορηγείται στο όργανο κατά την αρχήν της νομιμότητος, το όργανο δεν δύναται να απεκδυθή της

εξουσίας αυτής όπως και δεν δύναται να μην ασκήση την αρμοδιότητά του, εάν γενική ή ειδική διάταξη δεν του το επιτρέπει. Κατά Σπ. Φλογαϊτήν - ορ. «εισαγωγή στο διοικητικό δίκαιο» Γέροντα, Λύτρα, Παυλοπούλου, Σιούτη, Φλογαϊτή (σελ. 34) - η αρμοδιότης είναι υποχρέωση και λόγος υπάρξεως του οργάνου αλλά ουχί δικαίωμά του.

II.H. Συμφώνως προς την αρχήν της νομιμότητος οι ενέργειες της δημοσίας διοικήσεως πρέπει είτε να είναι σύμφωνες προς τους κανόνες του δικαίου, που θεσπίζονται με πράξεις του νομοθετικού οργάνου και τους τυπικώς ανωτέρους ή ισοδυνάμους προς αυτούς είτε να τελούν εν αρμονία προς αυτούς. Ειδικώτερα στην ελληνική έννομη τάξη τα άρθρα 26 (π. 2), 43, 50, 82, 83 και 95 (π. 1) του Συντάγματος (Σ.τ.Ε. 8721/1992, 2987/1994) καθιερώνουν την αρχή της νομιμότητος με την έννοια αυτήν χωρίς εξαίρεση και συνεπώς η δημοσία διοίκηση δεν μπορεί να προβαίνει σε νομικές πράξεις, δηλαδή στην έκδοση διοικητικών πράξεων και στην σύναψη συμβάσεων καθώς και σε υλικές ενέργειες παρά μόνο βάσει αρμοδιότητος παρεχομένης από τις διατάξεις του Συντάγματος, του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου, διεθνών συμβάσεων, νομοθετικών ή κοινοτικών πράξεων (Σ.τ.Ε. 790/1986, 807, 2868/1987, 5755/1996 και Επ. Σπηλιωτοπούλου «εγχειρίδιο διοικητικού δικαίου» έκδοση έτους 2000 παρ. 74).

II.Θ. Συμφώνως προς βασικήν αρχήν του δημοσιονομικού δικαίου, που απορρέει από την συνταγματικώς κατοχυρωμένην αρχήν της νομιμότητος η οποία διέπει την δράση των διοικητικών οργάνων και συνάγεται από βασικές διατάξεις αυτού - του δημοσιονομικού δικαίου - [άρ. 3, 13 και 40 ν. δ/τος 496/1974, 1 (π. 2α') π.δ. 465/1975, 1 (π. 1) ν.968/1979 και 22, 26, 28 και 79 ν. 2362/1995], δια την διενέργειαν οιασδήποτε δαπάνης του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ και Ο.Τ.Α., πέραν της υπάρξεως πιστώσεως εις τον εγκεκριμένον προϋπολογισμόν τους, απαιτείται επιπλέον η δαπάνη αυτή να προβλέπεται από διάταξη νόμου ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν δεν προβλέπεται από συγκεκριμένη διάταξη, να προκύπτει από τα δικαιολογητικά που την συνοδεύουν, ότι ανάγεται στη λειτουργική δραστηριότητα του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. ή ότι συντελεί αμέσως ή εμμέσως στη καλύτερη εκπλήρωση των σκοπών που επιδιώκουν οι ως άνω φορείς και το ποσόν αυτής δεν υπερβαίνει το από τις ειδικές περιστάσεις επιβαλλόμενον προσήκον μέτρον (υπ' αριθμ. 69/2010 πράξη VII τμήματος του ελεγκτικού συνεδρίου ανηρτημένη στη διαδικτυακή ιστοσελίδα <http://intrasoftnet.com>).

II.I. Με την διάταξιν της π. 9 άρ. 6 ν. 3586/2007 εθεσπίσθη η αρμοδιότης (υποχρέωσις) των φ.κ.α. να ασφαλίζουν τα (κατά τα ειρημένα στην π. II.E της

παρούσης) ακίνητα τα οποία ανήκουν εις την κυριότητά των (και μόνον) και ανεξαρτήτως αν τα ακίνητα αυτά χρησιμοποιούνται από τον κύριον αυτών φ.κ.α. ή από άλλον (π.χ. μισθωτήν ή συστεγαζόμενον). Επομένως, με δεδομένην και την ανυπαρξίαν άλλης διατάξεως παρεχούσης σχετικήν αρμοδιότητα, οι φ.κ.α. δεν έχουν την αρμοδιότητα (δεν υποχρεούνται, ούτε δικαιούνται) εκ της αμέσως άνωθι διατάξεως να ασφαλίζουν α) ακίνητα των οποίων είναι μόνον μισθωταί και β) τον εξοπλισμόν των ανηκόντων εις την κυριότητά των ακινήτων, εφ' όσον είναι δυνατός ο αποχωρισμός του εξοπλισμού από το κύριον (ακίνητον) πράγμα άνευ βλάβης αυτού του ίδιου ή του κυρίου (ακινήτου) πράγματος ή άνευ αλλοιώσεως της ουσίας ή του προορισμού των, ανεξαρτήτως του αν η κυριότης του εξοπλισμού ανήκει εις τον φ.κ.α. ή εις έτερον (π.χ. υπουργείον υγείας δυνάμει του άρ. 32 του ν. 3918/2011).

II.IA. Εκ των άνωθι διατάξεων ερμηνευομένων αυτοτελώς και συνδυαστικώς συνάγεται ότι δεν επιτρέπεται η (κατά την ορολογίαν του εν αρχή της παρούσης εγγράφου) «μετακίνηση του κόστους ασφάλισης», δηλαδή η υπό του ησφαλισμένου [λήπτου της ασφαλίσεως – ενεργούντος την ασφάλισιν - κυρίου του ακινήτου φ.κ.α. (και εν προκειμένω του I.K.A. - E.T.A.M.)] μεταβίβασις της αρμοδιότητος (υποχρεώσεως) καταβολής του ασφαλιστρού προς έτερον [μη κύριον του ακινήτου, μη λήπτην της ασφαλίσεως, μη ησφαλισμένον και μη ενεργούν την ασφάλισιν] πρόσωπον.

II.IB. Εκ της ειρημένης διατάξεως της π. 6 άρ. 21 ν. 4238/2014 δεν θεσπίζεται αρμοδιότης (υποχρέωσις ή δικαίωμα) των Δ.Υ.Πε. προς καταβολήν οιοδήποτε ποσού ασφαλιστρον 1) των ακινήτων ή 2) του εξοπλισμού του I.K.A. - E.T.A.M., επειδή εις την διάταξιν αυτήν απαριθμούνται περιοριστικώς αι περιπτώσεις αρμοδιότητος (υποχρεώσεως ή δικαιώματος) των Δ.Υ.Πε. προς πληρωμήν, της διατάξεως αυτής ερμηνευτέας στενώς, εν όψει του ότι α) ο νομοθέτης εγνώριζεν ότι φορεύς της αρμοδιότητος καταβολής των ασφαλιστρον ήτο [υπό την ιδιότητα του κυρίου των ακινήτων – ησφαλισμένου - λήπτου της ασφαλίσεως – ενεργούντος την ασφάλισιν] μόνον το I.K.A. - E.T.A.M. και β) αν σκοπός του νόμου ήτο να θεσπίση αρμοδιότητα (υποχρέωσιν ή δικαίωμα) των Δ.Υ.Πε. να πληρώνουν κατ' αναλογίαν ασφαλιστρα δια τα ακίνητα και τον εξοπλισμόν του I.K.A. - E.T.A.M. που άνευ ανταλλάγματος χρησιμοποιούν, θα το ειχεν ορίσει ρητώς.

II.IΓ. Εν πάση περιπτώσει το Π.Ε.Δ.Υ. και το Κ.Ε.Α.Ο. δεν υπάγονται εις τας διατάξεις (αφού ως προς αυτά δεν πληρούνται αι προϋποθέσεις του άρ. 1 π. 1) του ν. 3586/2007, εν όψει του ότι 1) κατ' άρ. 1 π. 2 άρ. 101 ν. 4172/2013 «Το Κ.Ε.Α.Ο. έχει ως σκοπόν: α) την είσπραξη των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών των

A

Οργανισμών Κοινωνικών Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, β) τη δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων των οφειλετών των Ασφαλιστικών Οργανισμών (μητρώο οφειλετών), τον προσδιορισμό του ύψους των οφειλόμενων ποσών, την αιτία και τη χρονική περίοδο που ανάγονται, την τήρηση στατιστικών στοιχείων και αναλύσεων, γ) τη μελέτη, επεξεργασία και υποβολή προτάσεων για νομοθετικές ρυθμίσεις στο αρμόδιο καθ' ύλην Υπουργείο, δ) το σχεδιασμό και την εκτέλεση δράσεων για την επίτευξη του σκοπού του Κ.Ε.Α.Ο.», πλην όμως ούτε υπό την μορφήν ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. λειτουργεί ούτε χορηγεί παροχάς, βοηθήματα ή μερίσματα και 2) περαιτέρω ούτε το Π.Ε.Δ.Υ. λειτουργεί ως ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. και αι υπ' αυτού παρεχόμενοι κατ' αρ. 1 π. 5 ν. 4238/2014 υπηρεσίες δεν περιλαμβάνουν παροχάς, βοηθήματα ή μερίσματα.

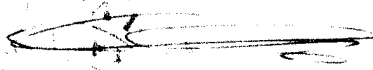
III. ΠΟΡΙΣΜΑ

Βάσει των εκτεθέντων και αναλυθέντων, δεν συντρέχει αρμοδιότης (υποχρέωσις ή δικαίωμα) α) ασφαλίσεως του (συνόλου ή οιοδήποτε μέρους του) εξοπλισμού (ιατροτεχνολογικού και μη) του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και β) αναλογικής συμμετοχής εις τα ασφάλιστρα - συμφώνως προς τον πίνακα κατανομής δαπανών εις τα κτίρια με μικτήν χρήσιν (συστέγασιν) - από Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., Π.Ε.Δ.Υ. [« πρωτοβάθμιον εθνικόν δίκτυον υγείας» συσταθέν εις το Ε.Σ.Υ (εθνικόν σύστημα υγείας) δυνάμει του ν. 4238/2004 / αρ. 1 π. 2 και λειτουργούν εις τας (αποτελούσας υπηρεσίας του ελληνικού δημοσίου) Δ.Υ.Π.Ε.], Ε.Ο.Π.Υ.Υ. [ν.π.δ.δ. συσταθέν δυνάμει του αρ. 17 π. 1 ν. 3918/2011 (Α' 31)] & Κ.Ε.Α.Ο..

IV. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εν όψει τούτων, εφ' όλων των τεθέντων ερωτημάτων προσήκει η εν παραγράφω III της παρούσης διδομένη αρνητική απάντησις.-

Ο πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

Αντώνης Παπαγεωργίου